

Compositie 5 stedenbouw bv

Boschstraat 35 - 37

4811 GB Breda

telefoon 076 - 5225262

fax 076 - 5213812

email info@c5s.nl

internet www.c5s.nl

kvk Breda 20083802

Gemeente Hilvarenbeek

Bestemmingsplan

'Bijzondere centrumdoeleinden'

datum: september 2013

projectnummer: 01400.018

Gemeente Hilvarenbeek

Bestemmingsplan

'Bijzondere centrumdoeleinden'

Inhoud

- a. toelichting
- b. bestemmingsplanregels
- c. verbeelding
 - id-nr : NL.IMRO.0798.BPbijzcentrdoelein-VG01
 - d.d. : 05-08-2013

projectverantwoordelijke	: dhr. ing. B. Nieuwenhuizen
referentie	: 01400.018
status	: vastgesteld

Toelichting

INHOUD

1	INLEIDING	3
1.1	Aanleiding en doel	3
1.2	Leeswijzer	3
2	PLANBESCHRIJVING	4
2.1	Deellocaties en vigerende bestemming	4
2.2	Toevoeging van gebruik 'Bijzondere centrumdoeleinden' aan bestemmingsregels	4
3	VIGEREND BELEID	8
3.1	Rijksbeleid	8
3.2	Provinciale en regionale beleid	9
3.3	Gemeentelijk beleid	13
4	PLANOLOGISCH RELEVANTE ASPECTEN	15
4.1	Inleiding	15
4.2	Ladder van duurzame verstedelijking	15
4.3	Besluit milieueffectrapportage	16
4.4	Algemene hinder	18
4.5	Wegverkeerslawaaï	18
4.6	Externe veiligheid	19
4.7	Waterhuishouding	21
4.8	Luchtkwaliteit	21
4.9	Flora en fauna	22
4.10	Cultuurhistorie	24
4.11	Archeologie	24
4.12	Bodem	25
4.13	Kabels en leidingen	25
5	JURIDISCHE ASPECTEN	27
5.1	Algemene opzet	27
5.2	Toelichting op de verbeelding	27
5.3	Toelichting op de bestemmingsplanregels	27
6	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	31
6.1	Inleiding	31
6.2	Exploitatie	31
6.3	Economische uitvoerbaarheid	31
7	OVERLEG EN INSPRAAK	33
7.1	Vooroverleg	33
7.2	Inpraak	33
7.3	Tervisielegging	33

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doel

In de kernen Esbeek, Diessen, Haghorst en Hilvarenbeek zijn een aantal locaties gelegen waar onder andere de weekmarkt en andere (tijdelijke) bijzondere centrumdoeleinden plaats vinden. Strikt formeel is dit gebruik op basis van de vigerende bestemmingsplannen niet toegestaan, dergelijke bijzondere centrumdoeleinden leveren echter een belangrijke bijdrage aan het voorzieningenniveau in de betreffende dorpskernen en dus ook aan de leefbaarheid in deze kernen. De gemeente Hilvarenbeek wil dan ook dit bestaande gebruik alsnog juridisch regelen middels een nieuw bestemmingsplan. Zo kan dit gebruik behouden blijven en zijn ook de jaarlijks terugkerende evenementen toegestaan.

Onderhavig bestemmingsplan voorziet in een passende juridische regeling waarmee de bijzondere centrumdoeleinden toegestaan worden.

1.2 Leeswijzer

- In het hierop volgende hoofdstuk wordt ingegaan op de betreffende deellocaties en de veranderingen in de planregels ten opzichte van de vigerende planregels;
- een toetsing aan het vigerend beleid vindt plaats in het derde hoofdstuk van onderhavige toelichting;
- de planologisch relevante aspecten worden getoetst in hoofdstuk 4;
- in het vijfde hoofdstuk wordt een beknopte toelichting gegeven op de planregels van onderhavig bestemmingsplan;
- de economische uitvoerbaarheid en de maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan worden besproken in respectievelijk hoofdstuk 6 en 7.

2 Planbeschrijving

2.1 Deellocaties en vigerende bestemming

Het betreft in onderhavig geval een vijftal locaties verspreid over de vier kernen Esbeek, Diessen, Haghorst en Hilvarenbeek. Alle locaties betreffen gronden welke onderdeel uitmaken van de bestaande infrastructuur en openbaar gebied. Met uitzondering van deellocatie 3, welke in een plantsoen gelegen is, zijn alle locaties verhard. Voor de betreffende locaties vigeren de onderstaande bestemmingsplannen/ vrijstelling:

- Bestemmingsplan “Kern Esbeek”, vastgesteld op 18 december 2008;
- Bestemmingsplan “Kern Diessen”, vastgesteld op 29 januari 2009;
- Bestemmingsplan “Kern Haghorst”, vastgesteld op 22 oktober 2009.
- De vrijstelling conform artikel 19.1 WRO voor het centrumplan Hilverhof is verleend op 15 januari 2008.

Op basis van deze bestemmingsplannen vigeert ter plaatse van de deellocaties een bestemming “Groen” (Deellocatie 1) en een bestemming “Verkeer - Verblijfsgebied”. Binnen de bestemmingsomschrijvingen van deze bestemmingen worden de beoogde bijzondere centrumdoeleinden niet expliciet mogelijk gemaakt. Derhalve is een dergelijk gebruik formeel strijdig met de vigerende bestemmingsplannen. Zoals reeds gesteld worden de betreffende locaties al enkele jaren als zodanig gebruikt. Voor het parkeerterrein van de Hilverhof is het voor in de toekomst ook de bedoeling dat dit terrein gebruikt kan worden ten behoeve van bijzondere centrumdoeleinden. De verleende vrijstelling biedt hier geen mogelijkheden toe en derhalve wordt deze locatie meegenomen in onderhavig plan.

2.2 Toevoeging van gebruik ‘Bijzondere centrumdoeleinden’ aan bestemmingsregels

In het kader van onderhavig plan zijn de bouw- en gebruiksmogelijkheden van de vigerende verkeers- en groenbestemmingen overgenomen en aangevuld met het gebruik voor ‘Bijzondere centrumdoeleinden’. Hiermee wordt bijzonder (tijdelijk) gebruik, dat passend is voor een plein of plantsoen in een dorpscentrum, toegestaan. Hierbij moet dus in de eerste plaats worden gedacht aan bijvoorbeeld een mobiele cafetaria, bloemenkraam, viskraam, de weekmarkt, maar ook aan evenementen als een rommelmarkt, straattheater of schaatsbaan, evenals aan terrassen van aangrenzende horecagelegenheden en dergelijke. Noemenswaardig is dat voor deellocatie 3 het gebruik met name gericht is op een mobiele cafetaria, de gemeente heeft niet de intentie om op deze locatie ook nog ander gebruik toe te staan.

Gelet op de functie en inrichting van het gebied worden gebouwen niet toegestaan. Bouwwerken, geen gebouwen zijnde, worden toegestaan met de onderstaande maximale maten:

1. muziekkiosk	6 m;
2. kunstuitingen	12 m;
3. verlichting en speelvoorzieningen	6 m;
4. voorzieningen voor de verkeersgeleiding	10 m;
5. marktkramen of andere gebruiken	3 m;
6. overige bouwwerken, geen gebouwen zijnde	2 m.

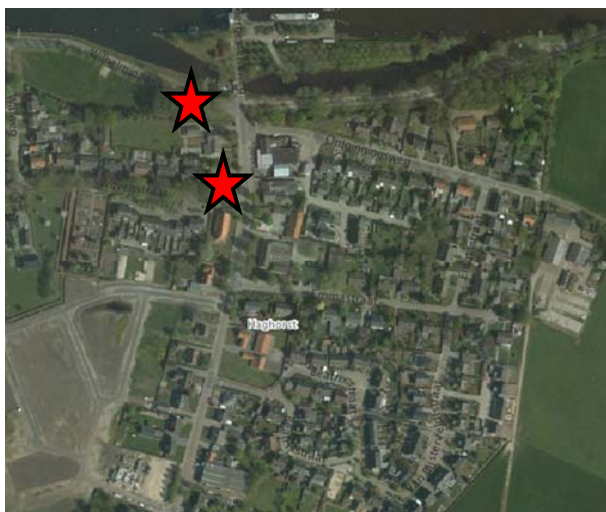

Ligging en begrenzing deellocatie 1, Dorpsstraat Esbeek

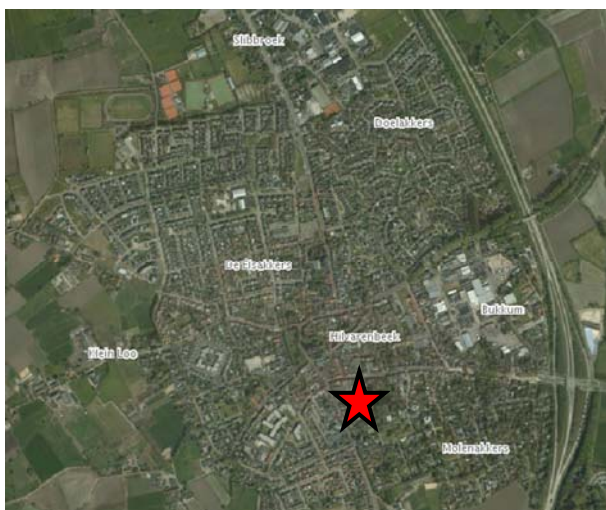

Ligging en begrenzing deellocatie 2, Willibordusstraat Diessen

Ligging en begrenzing deelloccatie 3 en 4, Sint Josephstraat Haghorst

Ligging en begrenzing deelloccatie 5, parkeerterrein Hilverhof Hilvarenbeek

Deellocatie 1, Dorpsstraat Esbeek

Deellocatie 4, Sint Josephstraat Haghorst

Deellocatie 2, Willibordusstraat Diessen

Deellocatie 5, parkeerterrein Hilverhof

Deellocatie 3, Sint Josephstraat Haghorst

3 Vigerend beleid

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte, 2012

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte, welke is vastgesteld op 14 maart 2012, is de opvolger van de Nota Ruimte. In de nieuwe structuurvisie, welke diverse rijksnota's vervangt, staan de plannen van het Rijk voor ruimte en mobiliteit. Zo wordt beschreven in welke infrastructuurprojecten het Rijk de komende tijd wil investeren en op welke wijze de bestaande infrastructuur beter benut kan worden. Provincies en gemeenten krijgen in de plannen meer bewegingsvrijheid op het gebied van ruimtelijke ordening.

In de structuurvisie formuleert het Rijk drie hoofddoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

1. Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
2. Het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
3. Het waarborgen van een leefbare en veilige leefomgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden door het Rijk de onderwerpen van nationaal belang benoemd. Hiermee geeft het Rijk aan waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. Het onderhavige bestemmingsplan kent geen gebieden of ontwikkelingen die relevant zijn met betrekking tot één van de bovengenoemde onderwerpen.

3.1.2 Besluit en ministeriële regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Barro, Barro), 2011

Voor het juridisch borgen van de nationale belangen uit de SVIR heeft het Rijk, op basis van de Wet ruimtelijke ordening (Wro), twee besluiten waarmee dat mogelijk is. Deze twee besluiten zijn verschillend van aard (procesmatig versus beleidsmatig):

- Het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Het Bro stelt vanuit de rijksverantwoordelijkheid voor een goed systeem van ruimtelijke ordening juridische kaders aan de processen van ruimtelijke belangenafweging en besluitvorming bij de verschillende overheden (o.a. nationaal belang 13 uit de SVIR). De 'ladder van duurzame verstedelijking' is in 2012 opgenomen in het Bro. Op de procesmatige vereisten waaraan dit bestemmingsplan moet voldoen wordt teruggekomen in hoofdstuk 5, in dit hoofdstuk komen de planologische en milieuhygiënische uitvoerbaarheid aan bod.
- Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Dit geeft de juridische kaders die nodig zijn om het vigerend ruimtelijk rijksbeleid te borgen. Het Barro is vastgesteld op 22 augustus 2011 en in werking getreden op 30 december 2011. Op 1 oktober 2012 is een wijziging van het Barro vastgesteld. Het kabinet heeft in de genoemde SVIR vastgesteld dat voor een beperkt aantal onderwerpen, bv. voor defensie en waterveiligheid, de bevoegdheid om algemene regels te stellen moet worden ingezet. Het gaat daarbij om het beschermen van de nationale belangen. Deze algemene regels, vastgelegd in het Barro, werken zoveel mogelijk direct door op het niveau van de lokale

besluitvorming. Slechts daar waar een directe doorwerking niet mogelijk is, is gekozen voor indirecte doorwerking via provinciaal medebewind. Naar aanleiding van een advies van de Raad van State voorziet het Barro ook in een bij dit besluit behorende ministeriële regeling (Barro). In deze regeling is de begrenzing opgenomen van de gebieden uit een aantal titels uit het Barro waarvoor een reservering of een vrijwaring geldt. De aanduiding van deze gebieden is opgenomen in het Barro.

Ten aanzien van het onderhavige plangebied en de betreffende deellocaties zijn er geen regels uit het Barro van toepassing, aangezien er bij de onderhavige ontwikkeling geen nationale belangen zijn gemoeid.

3.2 Provinciale en regionale beleid

3.2.1 Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (SVRO)

De SVRO is vastgesteld door Provinciale Staten op 1 oktober 2010 en geeft de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid tot 2025 (met een doorkijk naar 2040). Een deel van het provinciale beleid uit de vroegere beleidsstukken (Interimstructuurvisie / Paraplunota / Uitwerkingsplannen) is ongewijzigd gebleven. Voorbeelden hiervan zijn het principe van concentratie van verstedelijking, zorgvuldig ruimtegebruik, verantwoord omgaan met de natuurlijke basis, het streven naar robuuste en aaneengeschakelde natuurgebieden en de concentratiegebieden voor glastuinbouw en intensieve veehouderijen.

De provinciale sturingsfilosofie is gebaseerd op vijf rollen: ontwikkelen, ordenen, beschermen, regionaal samenwerken en stimuleren. Twee rollen zijn met name van belang voor onderhavig plan: de ordenende en de beschermende rol.

De ordenende rol gaat uit van het behartigen van ruimtelijke belangen en keuzes. Deze zijn geordend in vier ruimtelijke structuren. De structuren geven een hoofdkoers aan: een ruimtelijk ontwikkelingsperspectief voor een combinatie van functies. Maar ook waar functies worden uitgesloten of welke randvoorwaarden de provincie aan functies stelt. Binnen de structuren is ruimte voor regionaal maatwerk. De vier onderscheidende structuren zijn: de groenblauwe structuur, de agrarische structuur, de stedelijke structuur en de infrastructuur.

Het uitgangspunt van de beschermende rol is zorgvuldig ruimtegebruik. Bij ruimtelijke afwegingen betekent dat eerst gekeken wordt naar mogelijkheden voor intensivering of hergebruik op of binnen bestaand bebouwd gebied. De provincie wil nieuw ruimtebeslag zoveel mogelijk voorkomen. Bij ontwikkelingen buiten bestaand bebouwd gebied wil de provincie dat de initiatiefnemer zorgt voor een investering in het landschap om daarmee het verlies aan omgevingskwaliteit te beperken.

De deellocaties 1, 2, 4 en 5 zijn gelegen binnen 'Kernen landelijk gebied'. Hier ligt het accent in het ruimtelijk beleid op zorgvuldig ruimtegebruik; de provincie wil de groei en de spreiding van het stedelijk ruimtebeslag afremmen. In de kernen in het landelijk gebied met de bijbehorende zoekgebieden voor verstedelijking wordt de lokale behoefte voor verstedelijking opgevangen (wonen, werken en voorzieningen).

Uitsnede structurenkaart, SVRO

In de kernen in het landelijk gebied hanteert de Provincie als uitgangspunt dat er alleen voorzieningen worden gevestigd die qua aard, schaal en functie passen. Dit zijn voorzieningen met een lokaal verzorgingsgebied. Deellocatie 3 is deels gelegen in kerngebied 'Groenblauwe mantel'.

Het 'Kerngebied groenblauw' bestaat uit de 'Ecologische hoofdstructuur' inclusief de (robuuste) ecologische verbindingzones en waterstructuren zoals beken en kreken. Op de structurenkaart zijn de belangrijkste gebieden van de ecologische hoofdstructuur inclusief de ecologische verbindingen en de gebieden voor watersysteemherstel weergegeven als 'Kerngebied groenblauw'.

Onderhavig plan betreft het juridisch mogelijk van het reeds bestaande gebruik van openbare gronden voor bijzondere centrumdoeleinden. Zoals reeds aangegeven in paragraaf 2.1 gaat het hier om bijzonder gebruik, dat passend is in een dorpscentrum. Hiermee wordt ruimte geboden om het bestaande voorzieningenniveau binnen de betreffende kernen te versterken. Er vindt geen verdere toename of intensivering van de gronden plaats waardoor de invloed op de groenblauwe mantel niet veranderd ten opzichte van de bestaande situatie. Derhalve kan gesteld worden dat onderhavig plan passend is binnen de SVRO. Noemenswaardig is dat deellocatie 3 in de Vr 2012, in tegenstelling tot de SVRO, gelegen is binnen agrarisch gebied (zie volgende paragraaf).

3.2.2 Verordening ruimte 2012 (Vr 2012)

Algemeen

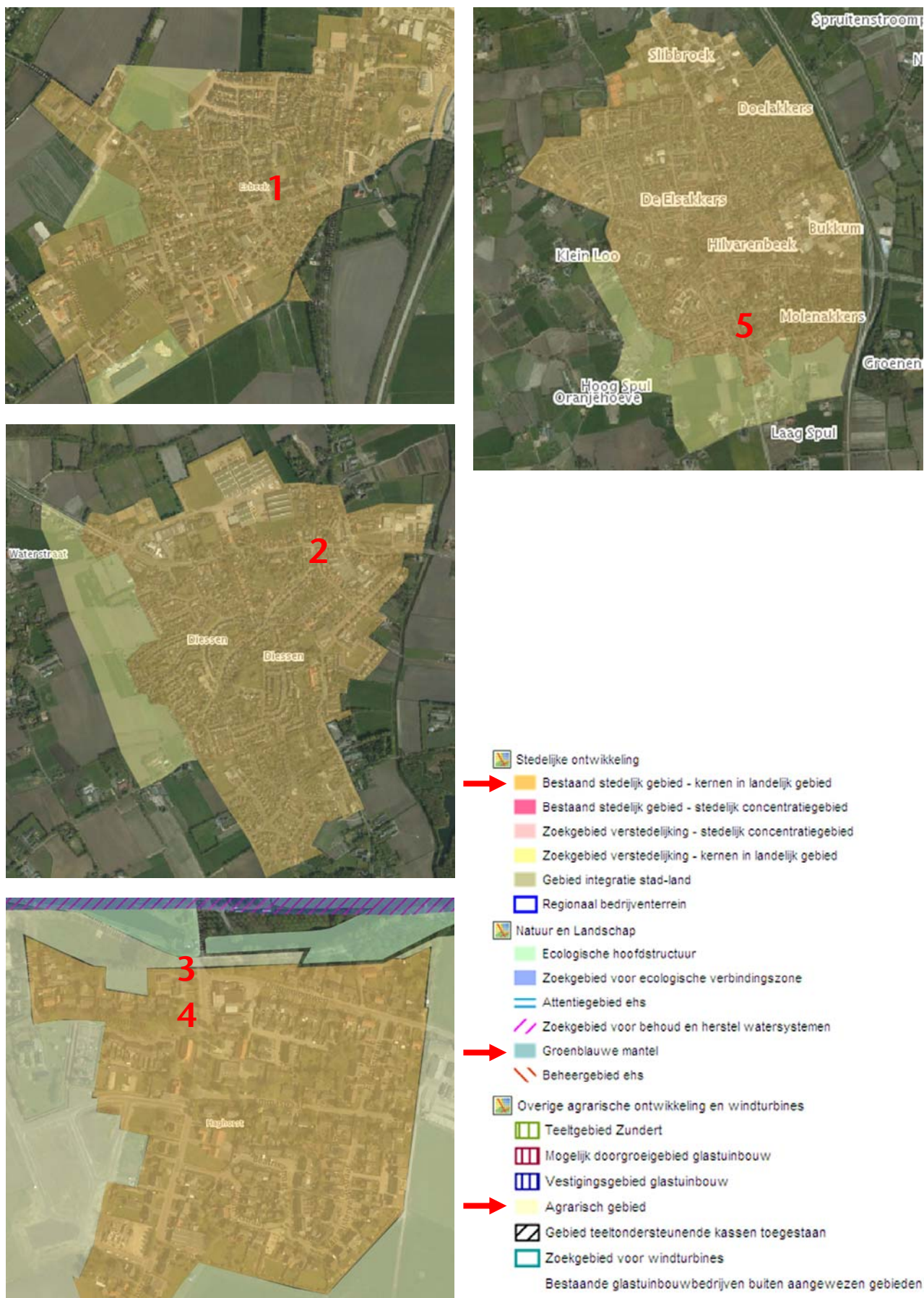
In de Wet ruimtelijke ordening (Wro) is vastgelegd hoe de bevoegdheden voor de ruimtelijke ordening zijn verdeeld tussen gemeenten, provincies en rijk. Zo kan de provincie regels opstellen waarmee een gemeente rekening moet houden bij het ontwikkelen van bestemmingsplannen: de provinciale planologische verordening. Door deze regels weten gemeenten al in een vroeg stadium waar ze aan toe zijn.

De door Provinciale Staten op 11 mei 2012 vastgestelde en op 1 juni 2012 in werking getreden Verordening ruimte 2012 regelt diverse ruimtelijke onderwerpen. De bepalingen voor deze onderwerpen zijn gebaseerd op het provinciale beleid zoals dat voorheen opgenomen was in de Interimstructuurvisie, de Paraplunota, de regionale uitwerkingsplannen en de vigerende Structuurvisie RO.

Artikel 2.1: Zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit en artikel 2.2 kwaliteitsverbetering

Een ruimtelijk plan dat voorziet in een ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied draagt bij aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van het daarbij betrokken gebied en naaste omgeving, in het bijzonder aan het principe van zorgvuldig ruimtegebruik. Daarnaast dient op basis van artikel 2.2 voorzien te worden in een kwaliteitsverbetering van het landschap.

In de Vr 2012 wordt het onderstaande begrip aangehouden voor 'ruimtelijke ontwikkeling':
bouwactiviteiten en planologische gebruiksactiviteiten waarvoor op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en het Besluit omgevingsrecht een omgevingsvergunning is vereist;

Uitsnede kaartbeeld 'Stedelijke ontwikkeling' en 'Groenblauwe mantel', Vr 2012

In onderhavig geval is enkel deellocatie 3 gelegen buiten het bestaand stedelijk gebied. Het gaat hier om het juridisch mogelijk van het reeds bestaande (tijdelijke) gebruik van openbare gronden voor bijzondere centrumdoeleinden. Voor dergelijk gebruik is geen omgevingsvergunning nodig op basis van de bovengenoemde wetgeving, derhalve beschouwd de gemeente Hilvarenbeek onderhavig plan niet als een ruimtelijke ontwikkeling. Op basis hiervan kan geconcludeerd worden dat de regels zoals gesteld in artikel 2.1 en 2.2 van Vr 2012 niet van toepassing zijn.

Artikel 3.2: Stedelijke ontwikkeling in bestaand stedelijk gebied

Met uitzondering van deellocatie 3 zijn alle deellocaties gelegen in bestaand stedelijk gebied. Binnen het als zodanig aangewezen stedelijk gebied is de gemeente in het algemeen vrij – binnen de grenzen van andere wetgeving – om te voorzien in stedelijke ontwikkeling.

Het juridisch mogelijk maken van bijzondere centrumdoeleinden op reeds in gebruik zijnde locaties is passend binnen de mogelijkheden die de gemeente krijgt voor stedelijke ontwikkelingen binnen bestaand stedelijk gebied. Dergelijke bijzondere centrumdoeleinden binnen de dorpskernen dienen gehandhaafd te blijven aangezien deze belangrijke bijdrage leveren aan het voorzieningenniveau en dus ook de leefbaarheid in de betreffende dorpskernen.

Artikel 8.2: Agrarisch gebied

Deellocatie 3 is zoals reeds eerder gesteld gelegen buiten bestaand stedelijk gebied en in agrarisch gebied.

Stedelijke ontwikkelingen zijn in het beginsel niet direct toegestaan binnen agrarisch gebied. Gezien het feit dat het hier om ene tijdelijk gebruik gaat ten behoeve van bijzondere centrumdoeleinden en de betreffende gronden reeds al als zodanig in gebruik zijn, beschouwd de gemeente Hilvarenbeek beschouwd onderhavig plan echter als een project zeer beperkte omvang en aard. Daarnaast is deellocatie 3 gelegen binnen bestemmingsplan voor de kom van Haghorst en niet in het buitengebied. Derhalve acht de gemeente het verantwoordt om het reeds bestaande gebruik voortaan ook juridisch vast te leggen.

Daarnaast betreft het hier een locatie welke gelegen is aan een doorgaande (recreatieve) fietsroute. Gesteld kan worden dat het mogelijk maken van bijvoorbeeld een mobiele cafetaria aan een dergelijke fietsroute een bijdrage levert aan de ontwikkeling van een plattelandseconomie zoals bedoeld in artikel 8.2 van de Vr 2012.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Marktverordening en marktreglement

In de gemeentelijke marktverordening en het marktreglement stelt de gemeente regels om een ordelijk verloop van de warenmarkt te bewerkstelligen. De marktverordening beoogt de gemeentelijke belangen te beschermen. Het gaat dan om belangen van openbare orde, zedelijkheid en gezondheid, beperking van overlast, regulering van het woon- en leefklimaat en de (verkeers-)veiligheid binnen de gemeente. In het marktreglement worden nadere regels gesteld. Het marktreglement is feitelijk een uitwerking van de marktverordening.

4 Planologisch relevante aspecten

4.1 Inleiding

Toetsing juncto art. 3.1.6 Bro

Met betrekking tot een (ontwerp-)bestemmingsplan staat in artikel 3.2 van de Algemene wet bestuursrecht vermeld: 'bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen'. Artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening bepaalt dat rekening moet worden gehouden met de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3.2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek. Daarnaast is bepaald dat, op basis van regelgeving uit het Barro, als procesvereiste dient te worden getoetst aan de 'ladder van duurzame verstedelijking'. Ten behoeve van de voorgenomen realisatie van het beoogde bouwplan heeft onderzoek plaatsgevonden naar een aantal uitvoeringsaspecten.

Hieronder wordt verslag gedaan van de uitkomsten van het gepleegde onderzoek. De onderzoeksrapporten zijn als (separate) bijlagen gevoegd bij dit bestemmingsplan. Achtereenvolgens worden behandeld:

Ladder van duurzame verstedelijking;

- Besluit milieueffectrapportage;
- Algemene hinder;
- Wegverkeerslawaaï;
- Externe veiligheid;
- Waterhuishouding;
- Luchtkwaliteit;
- Flora en fauna;
- Cultuurhistorie;
- Archeologie;
- Bodem;
- Kabels en leidingen.

4.2 Ladder van duurzame verstedelijking

Toetsingskader

Nationaal belang 13, zoals geformuleerd in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte, vraagt om een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten. Dit moet met behulp van de ladder van duurzame verstedelijking worden onderbouwd. Deze verplichte toetsing is vastgelegd in het Barro. Het Barro verwijst naar het Bro; geformuleerd is dat deze toetsing een procesvereiste is bij alle nieuwe ruimtelijke besluiten en plannen. Gemotiveerd dient te worden hoe een zorgvuldige afweging is gemaakt ten aanzien van het ruimtegebruik. De toetsing aan de ladder van duurzame verstedelijking werkt volgens drie stappen:

1. beoordeling door betrokken overheden of beoogde ontwikkeling voorziet in een regionale en gemeentelijke behoefte voor bedrijventerreinen, kantoren, woningbouwlocaties, detailhandel en andere stedelijke voorzieningen;
2. indien er een vraag is aangetoond, beoordeling door betrokken overheden of deze binnen bestaand stedelijk gebied kan worden gerealiseerd door locaties voor herstructurering of transformatie te benutten;
3. indien herstructurering of transformatie binnen bestaand stedelijk gebied onvoldoende mogelijkheden biedt, beoordelen betrokken overheden of de ontwikkeling zo kan worden gerealiseerd dat deze passend multimodaal ontsloten is of als zodanig wordt ontwikkeld.

Beoordeling

Het onderhavige bestemmingsplan voorziet in het bieden van juridisch-planologische kaders voor bijzondere centrumdoeleinden op gronden welke reeds als zodanig in gebruik zijn. Een dergelijk juridisch-planologisch kader zorgt ervoor dat het gebruik van de gronden voor bijvoorbeeld een mobiele cafetaria, viskraam en de weekmarkt mogelijk gemaakt worden. Dit komt het voorzieningenniveau in de betreffende dorpen ten goede en zorgt ervoor dat er invulling gegeven wordt aan de lokale behoefte aan bepaalde voorzieningen in de dorpen.

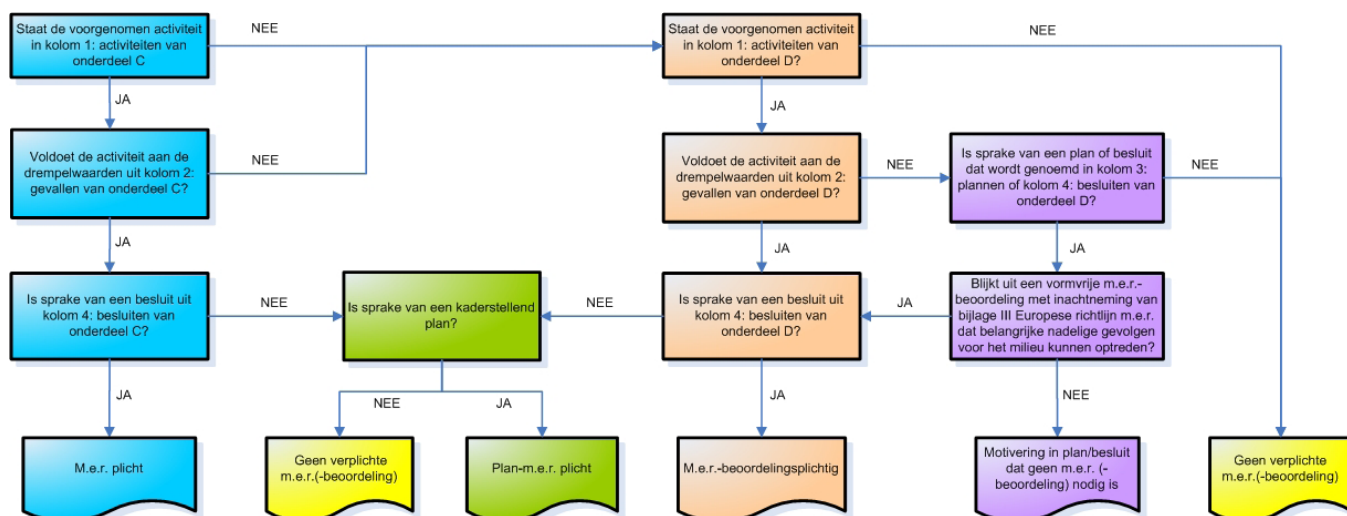
Conclusie

Onderhavig plan past binnen de beleiduitgangspunten van de 'ladder duurzame verstedelijking' uit het Barro.

4.3 Besluit milieueffectrapportage

Toetsingskader

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r gewijzigd. De belangrijkste aanleidingen hiervoor zijn de modernisering van de m.e.r wetgeving in 2010 en de uitspraak van het Europese Hof van 15 oktober 2009. (HvJ EG 15 oktober 2009, zaak C-255/08 – Commissie vs. Nederland). Uit deze uitspraak volgt dat de omvang van een project niet het enige criterium mag zijn om wel of geen m.e.r.- (beoordeling) uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit lijst C en D zit, kan een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een kwetsbaar gebied (lijst A) ligt. Gemeenten en provincies moeten daarom per 1 april van 2011 ook bij relatief kleine bouwprojecten beoordelen of een m.e.r.-beoordeling nodig is. Achterliggende gedachte hierbij is dat ook kleine projecten het milieu relatief zwaar kunnen belasten en ook bij relatief kleine projecten van geval tot geval moet worden beoordeeld of een MER nodig is. Een m.e.r.-beoordeling is een toets van het bevoegd gezag om te beoordelen of bij een project belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen optreden. Wanneer uit de toets blijkt dat er belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen optreden moet er een m.e.r.-procedure worden doorlopen. Met andere woorden dan is het opstellen van een MER nodig.

Beoordeling

Om te bepalen of een m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is dient bepaald te worden of de ontwikkeling de drempelwaarden uit lijst C en lijst D van het Besluit m.e.r. overschrijdt, of de ontwikkeling in een kwetsbaar gebied ligt (lijst A) en of er belangrijke milieugevolgen zijn. Hiervoor wordt het voorgaande schema gehanteerd.

Stap 1: Staat de voorgenoemde activiteit in kolom1: activiteiten van onderdeel C?

De activiteiten die plaats gaan vinden in de nieuwe ontwikkeling, worden niet genoemd in onderdeel C van de bijlage van het Besluit m.e.r.

In onderdeel A van de bijlage bij het Besluit m.e.r is bepaald wat verstaan wordt onder een gevoelig gebied. Als gevoelig gebied zijn gebieden aangewezen die beschermd worden op basis van de natuurwaarden, landschappelijke waarden, cultuurhistorische waarden en waterwingebieden. Uit het onderhavige hoofdstuk, waaraan de resultaten van de toetsing juncto art. 3.1.6 Bro worden weergegeven, blijkt dat geen van de deellocaties nabij de EHS gelegen is. Verder zijn de deellocaties niet gelegen in of nabij een Vogel- of Habitatrichtlijngebied of overig beschermd natuurgebied dat van externe werking geen sprake kan zijn.

De deellocaties behoren ook niet tot een waterwinlocatie, waterwingebied of grondwaterbeschermingsgebied. Ook behoren de deellocaties niet tot een gebied waarbinnen een Rijksmonument ligt of een Bèlvéderegebied. En is er geen sprake van een landschappelijk waardevol gebied. In dit hoofdstuk zijn tevens de verschillende milieueffecten beschouwd, zoals geluid en luchtkwaliteit. Hieruit blijkt dat er door de ontwikkeling inderdaad geen sprake zal zijn van nadelige milieugevolgen.

Conclusie

Zoals beschreven in de voorafgaande alinea's zijn er geen 'belangrijke nadelige milieugevolgen' te verwachten en daarom is het niet noodzakelijk een m.e.r.-beoordeling uit te voeren.

4.4 Algemene hinder

De betreffende deellocaties worden door de gemeente Hilvarenbeek als geschikte locaties gezien voor bijzondere centrumdoeleinden. Ruimtelijk gezien is een dorpscentrum de juiste plek voor een weekmarkt en andere evenementen, zoals een rommelmarkt of straattheater. Een dorpscentrum wordt gekarakteriseerd als een gemengd gebied, waar enige hinder als gevolg van dergelijke evenementen als één van de karakteristieken van een centrumgebied wordt beschouwd. Dit betekent echter niet dat bewoners en ondernemers in de directe omgeving niet voor onacceptabele hinder worden behoeft. Er worden regels gesteld aan de weekmarkt en evenementen in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) en Marktverordening. Deze regels zien onder andere toe op de laad- en lostijden, het gebruik van geluidsinstallaties en de aan te houden afstand van marktkramen tot de omliggende bebouwing.

Ten aanzien van het parkeren worden op basis van het tijdelijke karakter van de bijzondere centrumdoeleinden, de bij de deellocaties nabijgelegen openbare parkeerplaatsen als afdoende beschouwt om de (tijdelijke)parkeerdruk op te vangen.

4.5 Wegverkeerslawaaï

Toetsingkader

Op basis van artikel 76 van de Wet geluidhinder (Wgh) dienen bij de vaststelling van een bestemmingsplan, wijzigingsplan of uitwerkingsplan als bedoeld in art. 3.6 lid 1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) de waarden als bedoeld in art. 82 t/m 85 van de Wgh in acht te worden genomen, indien dat plan gelegen is in een zone rondom een weg als bedoeld in art. 74 lid 1 Wgh en (het betreffende onderdeel van) dat plan mogelijkheden biedt voor:

- de realisatie van woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en van geluidsgevoelige terreinen (functies zoals genoemd in art. 1 Wgh en art 1.2 Bgh – het Besluit geluidhinder zoals gewijzigd op 4 april 2012);
- de aanleg van een nieuwe weg en/ of een reconstructie van een bestaande weg;
- functiewijzigingen van een niet-geluidsgevoelige functie in een geluidsgevoelige functie (bijvoorbeeld via afwijkings- of wijzigingsbevoegdheid).

Artikel 74 lid 2 Wgh regelt dat indien de bovengenoemde ontwikkelingen zijn gelegen binnen een als 'woonerf' aangeduid gebied of in een zone nabij wegen waarvoor een maximum snelheidsregime van 30 km/u geldt, de betreffende waarden niet in acht hoeven te worden genomen.

Uit een akoestisch onderzoek moet blijken of, indien sprake is van een van de bovengenoemde ontwikkelingen binnen een zone als bedoeld in art. 74 lid 1 Wgh, deze binnen de waarden valt zoals deze voor diverse typen ontwikkelingen is vastgelegd in de Wgh. De grenswaarde voor de toelaatbare etmaalwaarde van de equivalente geluidbelasting van wegen binnen zones langs wegen is voor woningen 48 dB. In bijzondere gevallen is een hogere waarde mogelijk; Burgemeester en Wethouders zijn binnen de grenzen van de gemeente en onder voorwaarden bevoegd tot het vaststellen van een hogere waarde voor de ten hoogst toelaatbare geluidsbelasting.

Beoordeling en conclusie

Dit plan maakt geen nieuwe geluidsgevoelige functies mogelijk. Daar komt bij dat voor de bestaande woningen in de directe omgeving van de deellocaties geldt dat in de Marktverordening en het Marktreglement regels zijn opgenomen om geluidhinder te beperken.

4.6 Externe veiligheid

Toetsingskader

Externe veiligheid heeft betrekking op de veiligheid van degenen die niet bij de risicovolle activiteit zelf zijn betrokken, maar als gevolg van die activiteit wel risico's kunnen lopen, zoals bijvoorbeeld omwonenden. Bij ruimtelijke plannen dient aandacht te worden besteed aan de vraag of er risicovolle activiteiten in en/of nabij het plangebied aanwezig zijn c.q. komen en zo ja, of er sprake is van een toelaatbaar risico.

Het veiligheidsbeleid in Nederland is gebaseerd op een tweetal begrippen, het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR). Het plaatsgebonden risico is de kans per jaar dat, één persoon die onafgebroken en onbeschermd op een plaats langs een transportroute of nabij een inrichting verblijft, komt te overlijden als gevolg van een incident met het vervoer, de opslag en/of de handeling van gevaarlijke stoffen. Daarbij is de omvang van het risico een functie van de afstand waarbij geldt: hoe groter de afstand, des te kleiner het risico. De risico's worden weergegeven in PR risicocontouren. Het groepsrisico is de kans per jaar dat een groep van 10 of meer personen in de omgeving van een transportroute of een inrichting voor handelingen met gevaarlijke stoffen in één keer het (dodelijk) slachtoffer wordt van een ongeval.

In tegenstelling tot het plaatsgebonden risico geldt voor het groepsrisico geen grenswaarde maar een oriëntatiewaarde. Deze oriëntatiewaarde kan gezien worden als een streefwaarde en heeft geen juridische status. Het overschrijden van de oriëntatiewaarde is mogelijk mits dit in de besluitvorming door het bevoegd gezag gemotiveerd wordt met een verantwoordingsverplichting.

Het beleid inzake externe veiligheid is gericht op de beheersing van risico's voor de omgeving met betrekking tot:

1. het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen (inrichtingen);
2. het transport van gevaarlijke stoffen (buisleidingen, waterwegen, wegen en spoorwegen);
3. het gebruik van luchthavens.

Ad. 1 Inrichtingen

In het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) zijn milieukwaliteitseisen op het gebied van externe veiligheid geformuleerd. Dit besluit heeft tot doel de risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld door activiteiten met gevaarlijke stoffen in inrichtingen tot een aanvaardbaar minimum te beperken.

Ad. 2 Transport

Het vervoer van gevaarlijke stoffen leidt tot risico's voor de omgeving. Er is daarom beleid opgesteld om te komen tot een afweging van veiligheidsbelangen die een rol spelen bij het vervoer van gevaarlijke stoffen in relatie tot de omgeving. Dit beleidskader wordt gevormd door

de Circulaire Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen (cRvgs van 22 december 2009) en de Nota Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen (nota Rnvgs). De circulaire is een operationalisering en verduidelijking van het beleid uit de nota.

In 2006 is de Nota Vervoer Gevaarlijke Stoffen (NVGS) uitgebracht waarin een beleidsvernieuwing op het thema vervoer van gevaarlijke stoffen is gepresenteerd als uitwerking van de Nota Mobiliteit. Het nieuwe beleid is onder andere gericht op het verminderen van de spanning tussen belangen op het gebied van veiligheid, ruimtelijke ontwikkeling en vervoer. Die vermindering moet plaatsvinden door het wettelijk vastleggen van een Basisnet vervoer gevaarlijke stoffen. Op het Basisnet wordt een gebruiksruimte voor het vervoer vastgesteld en langs het Basisnet worden veiligheidszones vastgelegd (ruimtelijke ordening). In het Basisnet worden de rijkswegen opgenomen.

Per 1 januari 2011 vigeert tevens het “Besluit externe veiligheid buisleidingen” (Bevb). Bij het vaststellen van de externe veiligheidscontouren rondom buisleidingen zijn twee waarden van belang, het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Het Besluit externe veiligheid buisleidingen stelt op basis van deze twee risico’s een basisveiligheidsniveau vast.

De wetgeving omtrent vervoer van gevaarlijke stoffen is sterk in ontwikkeling. Momenteel dient er bij toetsing, aansluiting te worden gezocht bij de cRvgs. Om een toekomst vast transportnetwerk te realiseren waarin ruimtelijke ontwikkeling en transport van gevaarlijke stoffen goed op elkaar zijn afgestemd is het Basisnet in ontwikkeling. In het Basisnet wordt voor de modaliteiten spoor, weg en water nieuwe kaders gesteld aan de manier waarop er omgegaan moet worden met het vervoer van gevaarlijke stoffen. De gegevens bestaan uit tabellen en kaarten waarop een vastgestelde stroom van gevaarlijke goederen mogen worden getransporteerd.

Voor de modaliteiten weg en water zijn de gegevens reeds vastgesteld en gekoppeld aan de cRvgs waarmee het een juridische status heeft verworven. Het Basisnet spoor is inmiddels vastgesteld echter niet opgenomen en de cRvgs ontbeert daarmee een wettelijk toetsingskader. Omdat het wettelijk niet getoetst kan worden kunnen de tabellen niet worden gehanteerd in berekeningen en is vooruitlopen op toekomstige wetgeving niet mogelijk.

De nieuwe wetgeving, die momenteel als concept klaar is, zal in de loop van 2012 de circulaire gaan vervangen. In dit besluit transportroutes gevaarlijke stoffen (Btev) worden de tabellen uit het Basisnet (weg spoor en water) als bijlagen opgenomen. Hiermee wordt voorzien in een nieuw toetsingskader voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg het water en het spoor.

Ad. 3 Luchthavens

Vastgesteld dient te worden of bebouwing in het plangebied gelegen is binnen verstoringszones van vliegvelden.

Beoordeling en conclusie

Ten aanzien van het deelaspect inrichtingen kan geconcludeerd worden dat in de omgeving van het plangebied geen Bevi-inrichtingen aanwezig zijn.

Ten aanzien van het deelaspect transport kan worden geconcludeerd dat er geen transportroutes in de omgeving zijn die een belemmering vormen. Ook is het plangebied niet gelegen nabij buisleidingen. Tot slot is het plangebied niet gelegen nabij een luchthaven waarvandaan een verstoringsgebied van kracht is.

4.7 Waterhuishouding

Toetsingskader

Per 1 november 2003 is het verplicht om bij ruimtelijke ingrepen de watertoets toe te passen. Deze verplichting is wettelijk geregeld in het Besluit ruimtelijke ordening. In deze watertoets moet inzicht worden geboden in de effecten van het initiatief op de waterhuishouding. In het kader van de watertoets dient de gemeente voorafgaand aan de opstelling van het ruimtelijk plan het voornemen van de ruimtelijke ingreep aan het waterschap te verzenden. De gemeente en het waterschap kunnen afspraken maken over de wijze waarop het aspect water in het ruimtelijk plan is opgenomen.

Waterrelevant beleid

Waterschap de Dommel is de beheerder van zowel de kwantiteit als de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater in de gemeente Hilvarenbeek. Het waterbeheer is gericht op het duurzaam beheren van het watersysteem, waarbij uitgegaan wordt van een watersysteembenadering. In het waterbeheerplan 'Krachtig Water' beschrijft Waterschap de Dommel de hoofdlijnen van haar beleid. Het huidige waterbeheerplan beschrijft de plannen voor de periode 2010 – 2015. Waterberging en bescherming van de Natura 2000 – gebieden zijn de belangrijkste prioriteiten die in dit waterbeheerplan genoemd worden.

Beoordeling en conclusie

De bijzondere centrumdoeleinden die mogelijk worden gemaakt zijn allen gericht op tijdelijk gebruik en derhalve ook tijdelijke (technische) voorzieningen. Van een permanente toename aan verhard oppervlak door toedoen van de bijzondere centrumdoeleinden is derhalve geen sprake. Daarnaast is het noemenswaardig dat, met uitzondering van deellocatie 3, alle locaties reeds verhard zijn. Onderhavig plan heeft dan ook geen invloed op de waterhuishoudkundige situaties ter plaatse van de deellocaties.

4.8 Luchtkwaliteit

Toetsingskader

In het kader van een planologische procedure dient te worden aangetoond dat voldaan wordt aan de wettelijke normen voor wat betreft luchtkwaliteit. Hierbij dient het effect op de luchtkwaliteit in de omgeving als gevolg van een nieuwe ontwikkeling, als ook de toetsing aan de Wet luchtkwaliteit in beeld te worden gebracht.

De Wet luchtkwaliteit maakt onderdeel uit van de Wet milieubeheer en bevat grenswaarden voor luchtkwaliteit. Conform de richtlijn van de EU gelden de grenswaarden voor de buitenlucht voor het gehele grondgebied van de lidstaten, met uitzondering van de werkplek. De uitvoeringsregels behorend bij de wet zijn vastgelegd in Algemene Maatregelen van Bestuur

(AMvB) en ministeriële regelingen (mr) die gelijktijdig met de Wet luchtkwaliteit in werking treden.

De luchtkwaliteitseisen vormen onder de nieuwe Wet luchtkwaliteit geen belemmering voor een ruimtelijke ontwikkeling als:

- er geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een project, al dan niet per saldo, niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit leidt;
- een project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging;
- een project is opgenomen in een regionaal programma van maatregelen of in het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit).

In de Algemene Maatregel van Bestuur 'Niet in betekenende mate' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd, die betrekking hebben op het begrip NIBM. De EU heeft medio 2009 derogatie verleend waarmee het NSL inwerking is getreden. De NIBM norm is daarbij opgeschoven naar 3% van de grenswaarde voor NO₂ en PM₁₀.

In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, infrastructuur, kantoor- en woningbouwlocaties en activiteiten of handelingen) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Ook indien aannemelijk gemaakt kan worden dat een gepland project NIBM bijdraagt, kan toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit achterwege blijven. De wettelijke ondergrens voor onderzoek bedraagt de bouw van 1500 woningen.

Beoordeling en conclusie

Onderhavig plan betreft tijdelijke bijzondere centrumdoeleinden in dorpskernen. In vergelijking met de realisatie van 1500 woningen kan worden gesteld dat onderhavig plan in een niet in betekenende mate bijdraagt aan de luchtverontreiniging.

Geconcludeerd kan worden dat het besluit NIBM geen belemmering vormt voor de onderhavige ontwikkeling.

4.9 Flora en fauna

Toetsingskader

De Nederlandse natuurwetgeving valt uiteen in gebiedsbescherming en soortbescherming. De gebiedsbescherming is geïmplementeerd in de Natuurbeschermingswet 1998 en omvat de beschermde natuurmonumenten alsmede de gebieden met de status Vogel- en/of de Habitatrichtlijngebied. Globaal kan gesteld worden dat de gebiedsbescherming gericht is op de bescherming van de waarden waarvoor een gebied is aangewezen. Deze bescherming is gebiedsspecifiek, maar kent wel de zogenaamde externe werking. Dat wil zeggen dat ook handelingen buiten het beschermde gebied niet mogen leiden tot verlies aan kwaliteit in het beschermde gebied.

Op 1 april 2002 is daarnaast de Flora- en faunawet in werking getreden. De soortbescherming is opgenomen in de Flora- en faunawet. Deze bescherming geldt overal in Nederland, ook in de beschermde gebieden. De soortbescherming kent geen externe werking. Projecten worden getoetst aan de directe invloed op beschermde waarden binnen de grenzen van het projectgebied. De wet regelt de bescherming van wilde dier- en plantsoorten. Ook omvat de wet de bescherming van Habitatrichtlijnsoorten buiten de aangewezen Natura 2000 gebieden welke zijn beschermd in bijlage IV. In de wet zijn de voormalige Jacht- en Vogelwet opgenomen.

Volgende de Flora- en faunawet mogen beschermde dier- en plantsoorten niet worden verwond, gevangen, opzettelijk worden verontrust of gedood. Voortplanting of vast rust- of verblijfplaatsen mogen niet worden beschadigd, vernield of verstoord. Beschermde planten mogen op geen enkele wijze van hun groeiplaats worden verwijderd of vernield. Ook legt de wet de zorgplicht van de burger voor de flora en fauna vast. Er zijn vrijstellingsbepalingen, onder andere in verband met de jacht en de schadebestrijding. Afwijkingen van de verbodsbepalingen zijn mogelijk indien geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Sinds 23 februari 2005 is het Vrijstellingsbesluit van kracht. Met dit besluit is geregeld dat voor algemeen voorkomende soorten een vrijstelling geldt bij ruimtelijke ingrepen en geen ontheffing mee aangevraagd hoeft te worden. Wel blijft de algemene zorgplicht van kracht.

Conform de Flora- en faunawet is de initiatiefnemer bij ruimtelijke ingrepen verplicht op de hoogte te zijn van mogelijke voorkomende beschermde natuurwaarden binnen het projectgebied. Vanuit de kennis dienen plannen en projecten getoetst te worden aan eventuele strijdigheid van de verbodsbepalingen uit de Flora- en faunawet.

Beoordeling en conclusie

De deellocaties zijn niet gelegen binnen beschermde gebieden zoals Natura 2000 en/of de Vogel- en Habitatrichtlijnen.

In het kader van onderhavig plan hoeven geen bomen gekapt te worden. In de bestaande situatie is sprake grotendeels verharde locaties. Deellocatie 3 omvat een plantsoen waar naast gras enkel verschillende struikgewassen en bosschages voor komen.

Gesteld kan worden dat dan ook geen bijzondere soorten voor wat betreft flora en fauna verwacht worden. De gronden bevatten geen bijzondere natuurlijke waarden. Op zijn hoogst is sprake van enkele algemene soorten. Voor deze soorten hoeft geen ontheffing aangevraagd te worden. Daarom vormt het plangebied geen unieke habitat voor juridisch zwaarder beschermde soorten. Dit zijn kritische soorten die hoge eisen aan hun omgeving stellen. Met in achtneming van bovenstaande kunnen we concluderen dat op het perceel geen beschermde soorten aanwezig zijn. De kans dat een beschermde soort gevonden wordt op onderhavig perceel is nihil. De Flora- en Faunawet zal hier dan ook niet van toepassing zijn.

4.10 Cultuurhistorie

Toetsingskader

Per 1 januari 2012 is de Modernisering Monumentenzorg (MoMo) in werking getreden. Als gevolg van de MoMo wijzigt de Bro (artikel 3.1.6, lid 2). Wat eerst voor alleen archeologie gold, geldt nu ook voor al het cultureel erfgoed.

In de toelichting van het bestemmingsplan dient een beschrijving te worden opgenomen hoe met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. De opsteller en vaststeller van het bestemmingsplan is daarmee dus verplicht om breder te kijken dan alleen naar het facet archeologie. Ook de facetten historische (steden)bouwkunde en historische geografie dienen te worden meegenomen in de belangenafweging. Hierbij gaat het om zowel beschermde als niet formeel beschermde objecten en structuren.

Beleid provincie Noord-Brabant

In de provincie Noord-Brabant dienen in het kader van het behoud van waardevolle cultuurhistorische elementen en archeologische vindplaatsen, bestemmingsplannen te worden getoetst aan de provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart.

Beoordeling en conclusie

Onderhavig plan biedt een juridisch-planologisch kader voor het tijdelijk gebruik ten behoeve van bijzondere centrumdoeleinden. Dit tijdelijk gebruik doet geen afbreuk aan eventuele aanwezig cultuurhistorische waarden. Ten behoeve van deze functies vinden geen bodemingrepen plaats en worden bestaande landschappelijke- en bebouwingsstructuren niet aangepast en aangetast. Tevens wordt geen gebruik van monumenten.

Geconcludeerd kan worden dat het aspect cultuurhistorie geen belemmering vormt voor de onderhavige ontwikkeling.

4.11 Archeologie

Toetsingskader

In Europees verband is het zogenaamde 'Verdrag van Malta' tot stand gekomen. Uitgangspunt van dit verdrag is het archeologisch erfgoed zo veel mogelijk te behouden. Waar dit niet mogelijk is, dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden. Bij het ontwikkelen van ruimtelijk beleid moet het archeologisch belang vanaf het begin meewegen in de besluitvorming. Sinds 2007 kent Nederland de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz, gewijzigde Monumentenwet 1988). Op basis van deze wet zijn gemeenten verplicht een archeologisch beleid te voeren. Op basis van de ter plaatse geldende hoge archeologische verwachtingswaarde is voor beide deellocaties een onderzoek uitgevoerd.

Beoordeling en conclusie

Op basis van het vigerend bestemmingsplan geldt er op deellocatie 3 een middelhoge archeologische waarde. Deze dubbelbestemming is voor de betreffende locatie overgenomen. Voor de overige deellocaties gelden geen archeologische dubbelbestemmingen die in het kader

van onderhavig plan overgenomen dienen te worden. Noemenswaardig is dat onderhavig plan enkel tijdelijk gebruik voor bijzondere centrumdoeleinden mogelijk maakt, ten behoeve van deze functies zullen geen ingrijpende bodemingrepen plaats vinden. Op basis hiervan kan worden gesteld dat er ten aanzien van het aspect archeologie geen belemmeringen zijn.

4.12 Bodem

Toetsingskader

Het landelijk beleid gaat uit van het principe dat de bodem geschikt dient te zijn voor de beoogde functie. Met andere woorden, de bodemkwaliteit mag geen onaanvaardbaar risico opleveren voor de gebruikers van de bodem. De gewenste functie bepaalt als het ware de gewenste bodemkwaliteit. Voor alle bestemmingen waar een functiewijziging of herinrichting wordt voorzien, dient de bodemkwaliteit door middel van een bodemonderzoek in beeld te worden gebracht. Indien op grond van historische informatie blijkt dat in het verleden bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden, dan dient een volledig verkennend bodemonderzoek te worden uitgevoerd. Op basis van de onderzoeksresultaten kan vervolgens worden nagegaan of er vervolgmaatregelen getroffen moeten worden, zoals een nader onderzoek of eventueel een (functiegerichte) sanering.

Beoordeling en conclusie

Onderhavig plan betreft enkel tijdelijk gebruik voor bijzondere centrumdoeleinden ten behoeve van deze functies zullen geen ingrijpende bodemingrepen plaats vinden. Op basis hiervan kan worden gesteld dat er ten aanzien van het aspect bodem geen belemmeringen zijn.

4.13 Kabels en leidingen

Ter plaatse van deellocatie 3 is een brandstofleiding gelegen welke beschermd is middels diverse voorwaarden die zijn opgenomen in een dubbelbestemming. Verder zijn er geen planologisch relevante kabels aanwezig zijn, die een belemmering zouden kunnen vormen voor onderhavige ontwikkeling.

5 Juridische aspecten

5.1 Algemene opzet

Het onderhavig bestemmingsplan is vervat in een eenvoudige juridische regeling, waarbij gebruik is gemaakt van zo min mogelijk bestemmingen. Met deze opzet wordt in sterke mate aangesloten bij de bestaande gemeentelijke systematiek en de Wet ruimtelijke ordening en Besluit ruimtelijke ordening. Daarnaast is in onderhavig plan rekening gehouden met de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en daarbij horende Besluit omgevingsrecht (Bor).

Het bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding en bestemmingsplanregels die vergezeld gaan van een toelichting. De verbeelding en de regels zijn juridisch bindend. De toelichting maakt geen onderdeel uit van het juridisch plangedeelte. Wel fungeert de toelichting als interpretatiekader voor de uitleg van de regels, indien hierover interpretatieverschillen blijken te bestaan.

5.2 Toelichting op de verbeelding

De verbeelding omvat de gronden die voor de ontwikkeling van het plan van belang zijn. De keuze van de bestemmingen en de situering van de bestemmingsvlakken zijn gebaseerd op de ontwikkelingsschetsen. Voorts sluit de opzet van de verbeelding aan op de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP 2012).

5.3 Toelichting op de bestemmingsplanregels

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

Dit hoofdstuk omvat twee artikelen:

Artikel 1 Begrippen

In het eerste artikel, “begrippen”, worden omschrijvingen gegeven van de in het bestemmingsplan gebruikte begrippen. Deze zijn opgenomen om interpretatieverschillen te voorkomen. Alleen die begripsbepalingen zijn opgenomen die gebruikt worden in de regels en die tot verwarring kunnen leiden of voor meerdere uitleg vatbaar zijn. Voor sommige begrippen worden in de SVBP 2012 en Bor omschrijvingen gegeven. Deze zijn overgenomen.

Artikel 2 Wijze van meten

Om op een eenduidige manier afstanden en oppervlakten te bepalen, wordt in de “wijze van meten” uitleg gegeven wat onder de diverse begrippen wordt verstaan. Ten aanzien van de wijze van meten op de verbeelding geldt steeds dat het hart van een lijn moet worden aangehouden. Ook voor de “wijze van meten” worden in de SVBP2012 richtlijnen gegeven die zijn overgenomen in dit plan.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

Dit hoofdstuk omvat de op de afzonderlijke bestemming gerichte regels en omvat bij onderhavig bestemmingsplan het volgende artikel:

Artikel 3 Groen

Deellocatie 3 is gelegen binnen deze bestemming. Zoals reeds aangegeven in paragraaf 2.2 van deze toelichting zijn de vigerende planregels overgenomen en aangevuld met het begrip 'Bijzondere centrumdoeleinden'.

Artikel 4 Verkeer - Verblijfsgebied

Deellocaties 1, 2, 4 en 5 zijn gelegen binnen deze bestemming. Zoals reeds aangegeven in paragraaf 2.2 van deze toelichting zijn de vigerende planregels overgenomen en aangevuld met het begrip 'Bijzondere centrumdoeleinden'.

Artikel 5 Leiding - Brandstof (Dubbelbestemming)

Ter plaatse van deellocatie 3 is een brandstofleiding gelegen welke een beschermingszone heeft. Binnen de dubbelbestemming mag niet zonder meer gebouwd worden, hiervoor is een omgevingsvergunning vereist.

Artikel 6 Waarde - Archeologie middelhoog (Dubbelbestemming)

Ter plaatse van deellocatie 3 geldt een middelhoge archeologische verwachtingswaarde. Deze gronden zijn mede bestemd voor de bescherming en veiligstelling van de aan de grond eigen zijnde voorkomende of te verwachten archeologische waarden. In de regels zijn diverse voorwaarden gesteld waar uit blijkt wanneer uit een archeologisch moet blijken of er geen archeologische waarden aanwezig zijn die verstoord zouden kunnen worden.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

Artikel 7 Anti-dubbeltelregel

In dit artikel is opgenomen dat grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, bij de beoordeling van latere bouwplannen buiten beschouwing blijft.

Artikel 8 Algemene gebruiksregels

In dit artikel is geregeld dat het verboden is om de betreffende gronden in strijd met het bestemmingsplan te gebruiken.

Artikel 9 Algemene aanduidingsregels

Ter plaatse van deellocatie 3 geldt een vrijwaringzone voor aanwezig straalpad. In de bouwregels is gesteld dat in afwijking van het bepaalde bij de andere bestemmingen niet hoger mag worden gebouwd dan 35 m boven NAP.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

Artikel 10 Overgangsregels

Dit artikel heeft betrekking op bestaande legale situaties (bestaande bouwwerken en bestaand gebruik) die afwijken van de (nieuwe) bestemming. Het overgangsrecht beschermt de gevestigde belangen of rechten bij een nieuwe, van de bestaande situatie afwijkende regeling, met als doel het uiteindelijk beëindigen van de afwijkende situatie. Voorheen illegale bebouwing en illegaal gebruik worden met het overgangsrecht niet gelegaliseerd.

Artikel 11 Slotregel

In de Slotregel van het bestemmingsplan wordt aangegeven op welke wijze de regels van het bestemmingsplan kunnen worden aangehaald. In dit geval kunnen de regels van het bestemmingsplan aangehaald worden als “Regels van het bestemmingsplan Bijzondere centrumdoeleinden”.

6 Economische uitvoerbaarheid

6.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt de economische uitvoerbaarheid beschreven. Indien het bestemmingsplan voorziet in de uitvoering van werken door de gemeente moet de financieel-economische uitvoerbaarheid hiervan worden aangetoond. Er wordt nader ingegaan op de grondexploitatie en de koppeling met het exploitatieplan.

6.2 Exploitatie

De Wet ruimtelijke ordening maakt het vaststellen van een exploitatieplan verplicht voor een aantal bouwactiviteiten wanneer de bouw planologisch mogelijk wordt gemaakt in een bestemmingsplan, een wijziging van een bestemmingsplan, een projectbesluit of een projectafwijkingbesluit. De bouwplannen waarbij een exploitatieplan verplicht is staan in artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. Dit betreft onder meer plannen voor de bouw van een of meer woningen en de bouw van een of meer andere hoofdgebouwen. Bovendien is een exploitatieplan nodig als locatie-eisen (aan openbare ruimte of woningcategorieën) gesteld moeten worden en/of het bepalen van een tijdvak of fasering noodzakelijk is.

Geen exploitatieplan is nodig indien het verhaal van de kosten van grondexploitatie anderszins verzekerd is en er geen fasering of tijdvak hoeft te worden vastgelegd én geen locatie-eisen (aan openbare ruimte of woningbouwcategorieën) hoeven te worden vastgesteld. Recent is de Wet ruimtelijke ordening gewijzigd, waardoor voor onbenutte bouwruimte die al opgenomen was in een bestemmingsplan dat nog op basis van de oude Wet op de Ruimtelijke Ordening was opgesteld en vastgesteld en bij de herziening van dat bestemmingsplan na 1 juli 2008 geen andere bestemmingsregeling is vastgesteld, geen exploitatieplan hoeft te worden vastgesteld.

6.3 Economische uitvoerbaarheid

Onderhavig bestemmingsplan betreft enkel het bieden van een juridisch-planologisch kader voor bijzondere centrumdoeleinden. Dergelijke ontwikkelingen komen niet voor in artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. Derhalve is geen verantwoording noodzakelijk. Noemenswaardig is dat de kosten voor onderhavig bestemmingsplan gedragen worden door de gemeente Hilvarenbeek, hiermee is de financiële haalbaarheid van onderhavig plan verzekerd.

7 Overleg en inspraak

7.1 Vooroverleg

Artikel 3.1.1 van het Besluit op de ruimtelijke ordening (Bro) geeft aan dat bij de voorbereiding van een bestemmingsplan burgemeester en wethouders overleg met de besturen van bij het plan betrokken waterschappen plegen. Waar nodig plegen zij tevens overleg met besturen van andere gemeenten, met de provincie, de inspecteur voor de ruimtelijke ordening en met eventuele andere diensten van Rijk en provincie die belast zijn met de behartiging van belangen die in het plan in het geding zijn.

In het kader van onderhavig plan zijn geen vooroverlegreacties binnen gekomen welke inhoudelijke gevolgen hebben voor onderhavig bestemmingsplan.

7.2 Inspraak

Het gemeentebestuur kan op grond van de inspraakverordening de ingezetenen van de gemeente en belang hebbende natuurlijke personen en rechtspersonen bij de voorbereiding van (herziening van) bestemmingsplannen betrekken. In relatie daarmee bepaalt artikel 150 van de Gemeentewet onder meer dat in een gemeentelijke inspraakverordening moet worden geregeld op welke wijze bovenbedoelde personen en rechtspersonen hun mening kenbaar kunnen maken.

Onderhavig bestemmingsplan heeft met ingang van 29 maart 2013 voor de duur van zes weken ter inzage gelegen. Gedurende deze terinzagelegging zijn er geen inspraakreacties binnen gekomen.

7.3 Tervisielegging

Onderhavig bestemmingsplan heeft als ontwerp met ingang van 14 juni 2013 voor de duur van zes weken ter visie gelegen. Gedurende deze termijn zijn er geen zienswijzen binnen gekomen. Op basis hiervan is onderhavig bestemmingsplan ongewijzigd vastgesteld.

